

dengang der blev Spørgsmaal om at henvise denne Sag til Forretningsudvalget, stemte jeg derfor af den Grund, at jeg haabede, at man i dette Udvalg skulde komme til at gjøre endel af de Betragtninger gjældende, som det ærede Medlem nylig gjorde gjældende i sin Tale, nemlig at det overhovedet er en meget uheldig Bestemmelse, vi have i vor Forretningsordens § 42, og at Forretningsudvalget, støttende sig hertil, vilde komme til det Resultat, at man nu, saalænge Bestemmelsen staar i Forretningsordenen, ganske simpelt vilde følge de Afgjørelser med Hensyn til Orlovsbegyæring, som man tidligere har havt her i Thinget, hvor man uden Videre har meddelt Orlov, men dernæst tage under Overveelse, om det dog ikke var rigtigt og fornuftigt for Fremtiden at blive fri for at skulle tage slike Bestemmelser. Jeg kan oprigtig talt ikke indse, at det Raisonnement kan være rigtigt, som det ærede Medlem støttede sig til, naar han først udtalte, at han vilde afholde sig fra at stemme, og nu udtalte, at han vilde stemme for Daagsordenen, thi det ærede Medlem kan ikke, som han saade, trøste sig med, at det saa faar at være vedkommende Mand's egen Sag; thi netop, som han selv saade i Begyndelsen af sit Foredrag, naar et Medlem er samvittighedsfuldt og i Genhold til Forretningsordenen forlanger Orlov, for den Tid, han skal være borte, hvilket Folkethingsmanden for Hjørring har gjort, kan det Tilfælde indtræde, og er efter al Rimelighed indtraadt for den nys nævnte Rigsdagsmand, at han ikke har kunnet oppebie Thingets Svar. Sa, det er maasse indtraadt for den ærede Rigsdagsmand selv — det kan ialtfald indtræde ogsaa for ham —, at det ikke er ham muligt at blive tilstede, indtil Thingets Svar paa en Orlovsbegyæring bringes tilveie. Der kan endnu i Aften komme f. Ex. et Brev til den ærede Rigsdagsmand, som gjør det nødvendigt for ham at være længere borte end 14 Dage, og hvis han saa samvittighedsfuldt vil opfylde Forretningsordenens § 42, kan han ikke gjøre det paa anden Maade, end ved at indsende Begyæring om Orlov og saa rejse strax. Derfor siger jeg, at det forekommer mig, at der ikke er Andet at gjøre i denne Sag, end at stemme for Orloven og saa henstille til

Forretningsudvalget; om det ikke vil tage § 42 af vor Forretningsorden under Overveelse og indbringe et saadant Forslag for Thinget, som kunde være henligssindssigt med Hensyn til det i den omhandlede Forhold.

J. N. Hansen: Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet igjen, da den ikke ligger for. Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Nimestad). Han brugte det Udtryk, at han ikke kunde have ventet, at man, og navnlig jeg, vilde komme med et Forslag til en motiveret Daagsorden. Det kan saamænd meget godt være; jeg antager, at jeg gjør uhyre mange Ting, som det ærede Medlem ikke har ventet, og jeg spørger ikke, om det ærede Medlem har ventet det, men jeg gjør det, naar jeg finder det rigtigt. Altsaa, om det ærede Medlem har ventet det af mig eller ikke, er mig ligegyldigt. (C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet?). Dernæst brugte han et Udtryk, der maasse er naturligt i hans Mund: at vi knibe ud. (Et medlem: Nei, det var ikke ham, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Nimestad)). Naa, ja, det var maasse dette ærede Medlem, men i ethvert Fald saade det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, at det maasse var af Frygt for, at jeg skulde lide Nederlag ved Afstemningen, at jeg er kommen med dette Forslag. Det ærede Medlem maa nu selv føle sig overordentlig smertelig berørt, naar den mindste Ting gaar ham imod, thi ellers vilde han kunne sige sig selv, at hvad enten denne Afstemning gaar i den ene eller den anden Retning, vil den ikke være noget Nederlag i nogen Henseende. Dertil er Spørgsmaalet i det Hele taget altsor uvæsentligt, saaledes som det nu foreligger, og det er ialtfald altsor uvæsentligt, til at det skulde gjøre mig ondt her at lide noget Nederlag. Naar man gennem en Række af over 20 Aar har lidt mange andre Nederlag, hvor det var betydelige Ting om at gjøre, tager man sig det virkelig overordentlig let, om en saadan lille Afstemning gaar En imod. Men jeg kan godt forstaa det ærede Medlem, da han jo ikke